

14633

III

8

P

Akta polne 2 r. 1776.

Ad Bawiarum

1889

1889. III. 149.

8 r. 1889

Prawo pol. 4995. vol. VIII.

Numerus currens	Litera S.	Artes.	Leipzig Sturm und Kloppe	Forma	Armamentum	Forculus	Series
	Stade. F	Vom Musikalisch-Schönen. Mit Bezug auf Dr. E. Hanslick's gleichnamige Schrift. Inauguraldissertation von: F. H.		8			

Treść voluminu VIII.

1. Olizarowicz Fr. Produkt sprawy.
2. Sulistrowscy - Stan sprawy.
3. Wołodzko - Próba dekretu.
4. Pacowie - Wyłożenie sprawy.
5. Bernowicz - Sprawa z Niezabotowskimi.
6. Kozietrowscy - Meritum sprawy.
7. Miniewscy - Sprawa z Jezierskimi.
8. Krawcowscy - Wykład sprawy.
9. Syruć - Kontrowersya.
10. Nagurscy - Zonienienie sprawy.
11. Wojbanowicz - Sprawa.
12. Hraszewicz - Produkt.
13. Tubielewicz - Replika.
14. Hurynowicz - Replika.
15. Tubielewicz - Resolutio.
16. Dornowicz - Replika.
17. Kalenkiewicz. Oznajmienie interesu.
18. *ito* procesus Growskim.
19. Growscy - Replika.
20. Urłowski 2. - Proceder.
21. *ito* Replika.
22. Swanowski - Accessorium.
23. Piszczałka - Replika.
24. Legowiczowie - Narratywa sprawy.
25. Furawie - Replika.
26. Inarska - Wiadomość o interesie.
27. Franciszkanie - Usprawiedliwienie.
28. Lyszkiewiczowie - Wykład sprawy.
29. Jeleniski - Explikacya sprawy.
30. Rozemborgowie - Wykład sprawy.
31. Kopona - Stan interesu.
32. Cywinski - Wykład sprawy.
33. Meritum sprawy XX. Franciszkanów.
34. Grabowscy - Replika.
35. Bielawscy - Replika.
36. Sulistrowski - Replika karmelitom.
37. Karmelici - Replika Sulistrowskiemu.
38. Zawisza - Replika Kuznycow.
39. Ogancowski - Status causae.
40. Sorokowie - Stan sprawy.
41. Naramowski - Wykład sprawy.
42. Kozurec - Produkt sprawy.
43. Kredytow prosby z Kozurecem.
44. Pocięja - Petita przeciw Kozurecowi.
45. Kirmontowie. Produkt sprawy z Brzeszkami.
46. Brzeszkowa Teresa. Produkt.
47. Brzeszko ~~Karmelici~~ ^{Karmelici} - Cathgoria ultima.
48. *ito* Ludwik - Produkt z Karmelickim O.
49. *ito* Benedykt - Produkt z Karmelickim O.
50. Swanowscy - Sprawa z Horosta, Swanowskim.
51. Swanowski Horosta - Rezolucya.
52. Massalski ^{Ignacy} Sprawa z Niesiołowskim.
53. Brodowski - Produkt sprawy z Massalskim.
54. Lienkiewicz. Usprawiedliwienie Massalskiemu.
55. Lenkiewicz - Status causae procesu Massalskiemu.
56. Wierzeyski. Produkt przeciw Massalskiemu.
57. Niesiołowscy - Reporycya Massalskiemu.
58. Massalscy - Replika Niesiołowskiemu.
59. Horain *ito*. Replika Lienkiewiczowi. 18.
60. Lenkiewicz J. Replika Massalskiemu.
61. Pawlikowscy - Olos odpor. Massalskiemu.
62. Niesiołowscy. Petita przeciw Massalskiemu.
63. Wierzeyski - Petita przeciw Massalskiemu.
64. Lenkiewicz - Petita przeciw Massalskiemu.

23

1775

Accessorium z strony W. Iwanowskiego Starościca Mińskiego,
go, Przeciwno JW. JP. Ignacemu Iwanowskiemu Sądowemu
mu Min: Staroście.

w Proźbie

O łączenie wpisu Stanisława Iwanowskiego przeciw Sttście wyniesionego, do Aktorów tegoż Stty, mianowicie z tymże Stanisławem będących i przywołanych.
Nigdy dotychczas wydziwić się nie podobna: że Stta wniesiona o niełączenie proźbą zamierzając ku znękanu i zapłataniu w suknią prawności młodziego swego Brata, zażądał pomocy Trbiu do tego chcąc niełączenia.
Jakby to którekolwiek Magistratury, a jeszcze Naywyższej było obrządkiem pomagać komu do niesprawiedliwości! Y jakby też Magistratura mogła godziwie udzielać prawności, ku niewyjawieniu prawdy.
Tęgo chce Stta przez proźbę o niełączenie. Y tak jest, a nie inaczej, i nie wątpliwie.
Wszystko bowiem z jednej strony, co kiedykolwiek jednoczy wpisy, i co daje powody do połączenia onych; ma to Sąd w terażniejszych Aktoratach więcej prawie niż widocznie.
A wszystko, czemu Stta przeczy łączenia, ma ten zamiar: iżby zamknąć usta Stanisławowi, i iżby prawda ukryta przed Sądem była.
To jest ipolob, i ten to jest żadanego niełączenia układ.
Niechże więc tego Sąd dozwoli, kiedy to jest dla niego przystoynym nawet. Albo raczej niech się zastanowi nad wszystkim i zważy wszystko.

Sprawy względem siebie między Stronami wzajemne.

Starosta ma sprawę (podług swojej żaloby) wywodzącą
zmo: Ze Stanisław jeden ze trzech Braci Aktorem po Oycu trzeciej części substancji będąc, ulegać też w trzeciej części do uspokojenia długu Oycowski-go Piłczalle należącego powinien.
ado: Ze konwikcyja Piłczally o takowy dług Oycowski z części Stanisława zaległy przewidziona i przywiązana do Lackowszczyzny, niemoże być lepszą nad własne na teyże Lackowszczyźnie Stanisława zadłużenie się przez Starostę Min: nabyte.
ztio: Ze oprócz tego tenże Stanisław wiele jest winien Bratu swemu Sttście Min: summ za inkrypcjami i porachunkami należących.
O to ma nayszczegulniej Stta sprawę, o to obszerną wyniosł mianowicie po Stanisława żalobę. O to i za tym pozwem ugruntowany dopiero jego Aktorat, i proceder już jest nakazany. Czytać żalobę. widzieć Aktoraty. Y zapisany proceder.
Stanisław wywodzi, i ma to w sprawie, której Stta broni łączyć. Ze Stta gotową Oycowską summę z depozytu od X. Opata Izdebskiego 46000. podniósł Ze czemu tey summy depozytowey na uspokojenie długu Piłczallin-skiego tylko do części swej i Brata swego Felicjana użył. A czemu teyże summy, i do zastąpienia części Stanisławowskiej nie obrócił. Ze Stta wiele summ innych jeszcze więkzych, Dobra i majątek na Stanisława przychodzący zatrzymując, jest i był przyczyną, że tenże Stanisław musiał dług zaciągać prawując się z Sttą o swoją własność. Ze Stta upakajac dług przez Stanisława, z winy i przyczyny tegoż Stty zaciągnięne, nie może nazwać się i być Kredytorem Stanisława, mając jego więcej pieniędzy, i przeto będąc Stanisława dłużnikiem.

A

Ze

Ze Stta pod postacią kredytora, nie przykładnie przeciw Bratu swemu za wziętą, zaiechał Stanisławowi Folwark Lackowiczynę że zaiechawszy ten Folwark ze wszelkim składem, y majątkiem, a nie postępując go ani Piszczale za dług Oycowski konwikcyą przewodzącemu, ani o ten dług uspokojenia za Stanisława nie czyniąc, był przyczyną pomnożonego przez Piszczalę Procederu.

Y że tenże Stta mając pieniądze Stanisławowskie przez siebie zagarnione nad to resztujące, usiłuje popierać omniemany swój kredyt sprawę zamiast uczynienia detrunkacyi, y powrócenia ieszcze reszty Stanisławowi.

A w dowód tego składu Stanisław Dekret Trybunałski oczewisty, między tymże Sttą Min: a między Potomstwem Felicjana Iwanowskiego iednego z trzechbraci ferowany.

1775. Julii 1. Którym Dekretem 71,962. gr: 5. dla Stanisława na Sttcie determinowano.

Przytym komportacyą obligow innych wszelkich zesłemu Oycu służących, niemniej wszelkiego majątku, ruchomości, y skarbow do aktu exdywizyi nakazano. Y exdywizya wszystkich Dóbr y całej substancyi, między Rodzeństwem, a nawet ze Stanisławem |decydowana. *Legatur ten Dekret.*

Związki nierozzerwane Spraw wszystko stronnych.

W takiej więc postawie Spraw, jeżeli iedna z drugą naturalney niema konnexyi, y spojenia? Y jeżeli na wzajem od siebie nie dependuje?

Konnexya z Sprawy Piszczaly.

Czy wziąć (iako chce Stta) samą sprawę Piszczalę za obiekt uwagi? alisci aż od nastania swego pokazuje się bydź sukcesyina, to jest wpływa z głowy Oycy rozprawiających się Iwanowskich.

Zgadza się Stta w swym pozwie na to pochodzenie sprawy czytać Stty *Pozew.*

Y ta sprawa nieobciążała Stanisława, jako Stanisława o sobiście ale ściagała się do majątku z Oycy na części Stanisława przydadaiącego.

Poświadczą to nawet ten Dekret Trybunałski, który Stta Minski pod małoletnością Stanisława ułożył z Piszczalą kondyktowie.

1761. dnia 27. Februaryi datowany; te słowa względem takowey summy na głowę Stanisława rozdzieloney mający: *na wszelkich pro sorte tegoż Jmci Stanisława (przypadających Dobrach przysądza.*

Będąc więc pretenzja Piszczalę taką, iako się namieniło po głowie Oycy Sukcesyina będąc do majątku Oycowskiego na Stanisława przypadłego y z natury swojej, y z pomienionego Dekretu przywiązana.

Jakże przeto w rozprawę względem tej pretenzji nie dopuścić Sprawy Stanisława o majątek a mianowicie summy sukcesyjne, na część Stanisława będące, a przez Sttę zagarnione, y przeto Stanisławowi mianowicie dla uspokojenia tych pretenzji Sukcesyjnych nieuchronnie potrzebne y przynależne.

Nie łączyć więc sprawy o takowe zagarnienie z Sttą, y nie dać mu miejsca upomnienia się dopiero o to, więc to samo jest co chcieć, z iedney strony utrzymywać Stanisława w niespolobności zadosyć uczynienia Piszczalowi, y przeto dopuścić mu zajmować dłużey dobra na część Stanisława przypadłe z drugiej strony dopuszczając Sttcie przeciągu, pobrażać mu, żeby zagarnione pod hasłem S. Starzeństwa summy, mógł dłużey ieszcze zatrzymywać.

Konnexya z opłacenia Tyszkiewiczowi.

Czy wziąć za obiekt uwagi, sumnę Tyszkiewiczowi przez Sttę za Sta-

Stanisława opłaconą, a z powodu tego opłacenia tak daleki Stty zamiar, iż nietylko pod pozorem oney wyzuł w R. 1771. Stanisława gwałtownie z spokojney Folwarku Lackowszczyzny possessyi y tylo co za Dekretem Trbłskim R. 1769. zapadłym ugruntowaney.

Ze nietylko pod pozorem tey summy opłaconey opierał się konwikcyom Piszczally do Lachowszczyzny będącym w pretenzyi potioritatem mającey, y stał się przeto przyczyną tak wielkich przewodow *jako świadczy proceder tak wielki.*

Ale jeszcze chce Stta umieścić się na Lackowszczyzny, y one sobie przy swoić pod pretextem wspomnionego opłacenia.

Otoż kognicya jedna z naysprawiedliwszych, czy to opłacenie uczynione przez Sttę może nieść ten zylk, jaki sobie Stta ułożył dla nabytego wlewku.

Czyliż to zapłacenie, jako nastąpione pieniędzmi Stanisława, ma bydź temuż Sttcie do detrunkacyi z summ Stanisławowi należących ostrzeżone.

Idźmy do każdego, a nawet do naturalnego, y każdemu na sercu wyrytego prawa, a każdy poczuje czyisty sentyment.

Iakiżkolwiek wszakże ma w tym bydź wyrok, nie może on przecie nastąpić, tylko przez rozprawę y Sąd około tego pryncypalny.

Dla tego więc, żeby około tego uczynić Sąd nie można inaczej, tylko łącząc Stanisława Aktorat, tak istotnie wpływające do sprawy Stty mający okoliczności.

Bo nie łączyć onych, y przeto nie wpuścić ich dopiero w rozprawę, byłoby ym samym na zawżę one per accessorium zniszczyć y one per accessorium zamknąć usta Stanisławowi.

Tak jest: że to odłączenie tak dalekoby znaczyło! kiedyż bowiem, kiedy nieteraz mogłby Stanisł. mieć z Sttą sprawę o ten postępek: że opłacenie Tyszkiewiczowi za Stanisława, jako dopełnione z pieniędzy jego nie może inney na niego kłaść powinności, tylko przyjęcia tey summy Sttcie pro perfoluto.

Tego więc Stta po Sądzie żąda, y o tę nieprawość Sądu tentuje, iżby pierwey Trbł wydał Dekret, niżli kognicyą uczynił, jakby nie znał, albo *wiedzieć nie chciał*, że Sąd jest własnością słuchać żałos Stron i dowodow, y według onych rozładek dopiero pryncypalny czynić: Ar. 54. z Roz. 4. y Konst: pod nim.

Potrzeba zatym przeto samo wynika łączenie, iżby w rozprawie (która bez łączenia bydź nie może) uczynić kognicyą o mocy tego wlewku za pieniądze Stanisława nabytego, a od Stty zażyć usiłowanego ku szkodzie tegoż Stanisława.

Dalej w roztrząszenie postępując: iakażby to była sprawiedliwość, iako chce Stta utwierdzenie dopiero dla Stty rozprawę o zapłaconą Tyszkiewiczowi za Stanisława Summę, a napotym przeznaczyć Stanisławowi Proceder przeciw Sttcie o Summy przez niego zagarnione.

Pierwey Stta zawinił Sttcowi, bo jeszcze od małoletności zajął własność onego, a przecie Stta o swoje pośredniysze zapłacenie, żądać może pierwey Sądu?

Znowu zostawanie w Ręku Stty summ należących Stanisława należnych, już jest poświadczone wspomnianym Dekretem Trybun: 1775.

A przecie prosta Stty pretensya ma mieć preferencyą nad rzecz rozstrądzoną. Stta najstarszy brat między Rodzeństwem, y według Prawa Statutowego w Roz: 4. ar: 4. 9. y 11. y według obowiązkow Testamentu Oycowskiego, już był powinien dawno za doysciem lat Stanisława, z nim się wszystkim y summami podzielić. Przecie dotąd własność na część Stanisława należącą utrzymując, ma pierwicy na Stanisławie zyskiwać, niżli sam się usprawiedliwić.

Y toż to jest obraz z iedney strony pokazujący zamiar Stty, z drugiej tyle wydobywający pobudek, ku nieuchronnemu rozprawy ziednoczeniu.

Konnexya z pretensyą Stty za Inskrypcyami y iakiemiś Regestrami.

Zważyć też pretensyą, takową Stty umieszczoną w żalobie jego, za którą rozprawa z jegoż aktoratu zostaje. A tu już nic nawet nie powiedziano od Stty względem punktu, tak obszerną iedność mającego z zapozwem Stanisława.

I nie tu nie pozostaje do objaśnienia, bo sama żaloba Stty iasnie brzmi y do uwagi rzecz podaje.

Więc mając Sprawę Stta do Regestrow przywiazaną, możeż częściami dla Stanisława liczbę czynić?

A sam do rachunkow Regestrowych odwoływając się jakże o rozrachowanie się zupełne z summ zagarnionych bronić ma przyłączenia.

Gdy bowiem pokazuje się, że Stta miał, y ma w ręku swym summy Stanisławowi należne, toć trzeba łączyć, bo jakie bez wspólnego y iednoczowego obrachunku decydować że kto komu winien.

Nie iestżę bowiem powinnością wzajemną, nierozdzielną, y przystoyną, razem się usprawiedliwiać z długu, nie zaś broniąc tego usprawiedliwienia z siebie, drugiego naglić,

Nie byłoby zaiste nic nadto, coby bardziey przyspieszało zgubę iednemu, a uszczęśliwiało drugiego, boby z takiego kraju rozprawy zawsze ieden zyskiwał a nigdy nie oddawał, drugi zaś zawszeby płacił a nigdy niepozykiwał.

Y toż byto mogło się nazwać sprawiedliwość mocnym równym wymiarem ubeśpieczonym przez naturę Sądu, y zapewnienie Prawem powszechnym ar: 1. z Roz: 4.

W refzcie odłączyć (jak chce Stta) byłoby naruszyć, a ieszcze in accessorio zamiar wspomnionego Dekretu 1775.

Oprocz bowiem summy tym Dekretem liquide na Stanisława przeznaczoney ieszcze innych exdywizya decydowana, y do tey exdywizyi komportacya nakazana *Legatur*.

Uzna exdywizya między wszystkim Rodzeństwem, a mianowicie y Stanisławem, więc wspólnie mają się dzielić, wspólnie się rachować, y na swoją część rozbierać. A zatym żądać dopiero od wspólnego obrachunku odłączenia, iest mówić przeciw temuż Dekretowi razem y wspólnie pomiarkowanie nakazującemu.

Gdyby innych brakło, a ieszcze pobudek samo uniknienie między Rodzeństwem expensow dwoiakich, któreby w oddzielnym rozprawowaniu się ponosić musieli, byłoby niemłą perswazyą do połączenia, ile wzajemney pretensyi.

Zewszystkich zatym związkow, y każdego szczegulnie jedność y spojenie naturalne, mówi y konkluduje za łączeniem.

Ru 1793. Mga Apryla 13 Dnia Wyfunatem.
Przyezg na Wumocie Imperators. Najiasniejszemu,
Imperatorowemu, Jegoj Catez Polskij.

Ex Libris Jozepta Woronice
Profecti Ponau Palatini. Muni.
1793

Созерца тея Книги
Мостовицки Минской
Осилъ Кр и ш т о ф о в и ц ъ
БОРОМЕЦЪ

Rem. Targ. R. N.

Biblioteka Jagiellońska
6470025279

